

Poglejte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročina poteče. Skušajte imeti naročnino vedno vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

NA NEKAJ VEČ KOT
2c "GLAS NARODA"
PO POŠTI NARAVNOST NA
SVOJ DOM (izvzemli sobot,
nedelj in praznikov).
:: Citajte, kar Vas zanima ::

Telephone: CHelsea 3-1242

Recreated as Second Class Matter September 25th, 1910 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 70 — Štev. 70

NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 9, 1941—SREDA, 9. APRILA, 1941

Volume XLIX. — Letnik XLIX.

JUGOSLOVANI NA REKI

ITALJANI SO IZPRAZNILI REKO — NEMŠKE OKLOPNE DIVIZIJE SE BLIŽAJO SOLUNU — GRŠKA ARMADA V TRACIJI JE ODREZA NA OD OSTALE ARMADE — BEOGRAD JE ŠE V OGNJU — STRAŠNO RAZDEJANJE — NEMCI SO VJELI 20,000 VOJAKOV

Zanesljivi diplomatski viri v Curihu v Švici naznanjajo, da so Italjani izpraznili Reko. Zadnje radijsko poročilo pa pravi, da so Jugoslovani že vkorakali na Reko.

Včeraj se je od nedelje zjutraj prvič oglašila radio postaja v Beogradu ter je naznanila, da jugoslovanska armada prodira dalje v Albanijo in je po zavzetju Skadra (v ponedeljek) zasedla Alesio ob Jadranu. Jugoslovansko vrhovno poveljstvo po isti postaji naznanja, da armada povsod drži svoje postojanke.

NEMCI 55 MILJ V JUGOSLAVIJI

Na vzhodu pa so Nemci iz Bolgarske že prodrli 55 milj v Jugoslavijo, ko so dospeli do Vardarja ter zavzeli zelo važno mesto Skoplje, ki leži ob Vardarju. 59 milj dalje proti severu pa so Nemci zasedli Niš ob Moravi.

Namen tega prodiranja je preprečiti, da se jugoslovanska armada ne združi z grško.

Dalje proti vzhodu so Nemci dospeli v Dedeagac ob Egejskem morju.

Ker se je jugoslovanska armada v južni Makedoniji umaknila, je prišlo grško levo krilo v veliko nevarnost. In zadnje poročilo pravi, da so bili Grki na tem kraju že potisnjeni nazaj, tako da je grška armada v vzhodni Traciji odrezana od ostale armade na Grškem.

Grški glavni stan naznanja iz Aten, da so se Grki junaško držali in branili Nemeem prodiranje proti Solunu, toda poročilo pravi dalje, da so bili Grki pobiti do zadnjega moža in da so se Nemci "nevarno približali Solunu", od koder so oddaljeni samo še 35 milj.

Kot pravi grško vrhovno poveljstvo, je nemška armada (11,000 vojakov, 350 tankov in 3000 drugih vozil) dospela do grške meje in zasedla Dorian.

V Sloveniji prodirajo Nemci skozi Maribor proti Zagrebu, iz Madžarske pa proti Beogradu; jugoslovanski Banat je že v nemških rokah.

Beograd pa je že večji del v razvalinah. Snoči je bilo mesto še vedno v plamenih.

V bojih ob Vardarju in pri zavzetju Skoplja so Nemci vjeli 20,000 Jugoslovancev, med njimi 6 generalov; poleg tega je v nemške roke padel bogat vojni plen.

ZADNJE POROČILO. — Po radio je prišlo poročilo, da so Nemci že vkorakali v Solnu danes zjutraj ob štirih.

Nek zastopnik nemškega vnvanjega urada je po radio zaničevalno govoril o ameriški pomoči Jugoslaviji. "Čim več orožja bodo Združene države poslale Jugoslaviji, tem večji bo naš plen," je rekel.

Zračni napad na Anglijo

Po večdnem prestanku so sinoči nemški aeroplani zopet napadli več krajev v Angliji. Posebno so bombardirali Coventry, kjer je bilo baje ubitih okoli 1000 ljudi.

V Libiji se nemške in italijanske motorizirane armade bližajo Tobruku. V Abesiniji pa so Angleži zavzeli zelo važno mesto Assavo.

Roosevelt zopet obljubil pomoč Jugoslaviji

Predsednik Roosevelt je kralju Petru II. zopet poslal brzogovorno sporočilo, v katerem izraža veliko občudovanje junaštva Jugoslavije, ki se junaško upira "zločinskemu napadu".

Predsednik nadalje izraža upanje in željo, da bo Jugoslavija zmagovita v svojem boju.

"Kot sem že zagotovil vladi Vašega Velikanstva," pravi Vašega predsednik, "bodo Združene države naglo nudile vse svoje junaštvo."

Včeraj je bil v Ljubljani pokopan minister dr. Fran Kulovec, ki je bil ubit pri prvem nemškem zračnem napadu na Beograd.

William S. Knudsen o stavkah

Ravnatelj produkcijske uprave trdi, da bo treba najmanj 90 odst. štrajkov preprečiti — drugače se bo obrambni program povsem izjalovil.

William S. Knudsen, ravnatelj produkcijske uprave, je povedal svoje mnenje o štrajkih. Razpravlja o štrajku Allis Chalmers (ki je bil pa medtem že uravnan) je izjavil, da imajo radikalni elementi v deželi precej odločilno besedo in da so že v mnogih slučajih izsilili svojo voljo.

William Knudsen pravi: — V Združenih državah je vse preveč štrajkov. Najmanj deset odstotkov jih bo treba preprečiti, kajti če se to ne bo zgodilo, se bo naš narodni obrambni program izjalovil.

Po njegovem mnenju bi bilo najbolje, če bi se glasovanje za štrajk vršilo pod nadzorstvom delavskega departmanta.

Med napovedjo in izbruhom stavke bi morala poteci gotova doba, da bi imel obrambni posredovalni urad dovolj časa poslužiti se vseh sredstev za uravnavo.

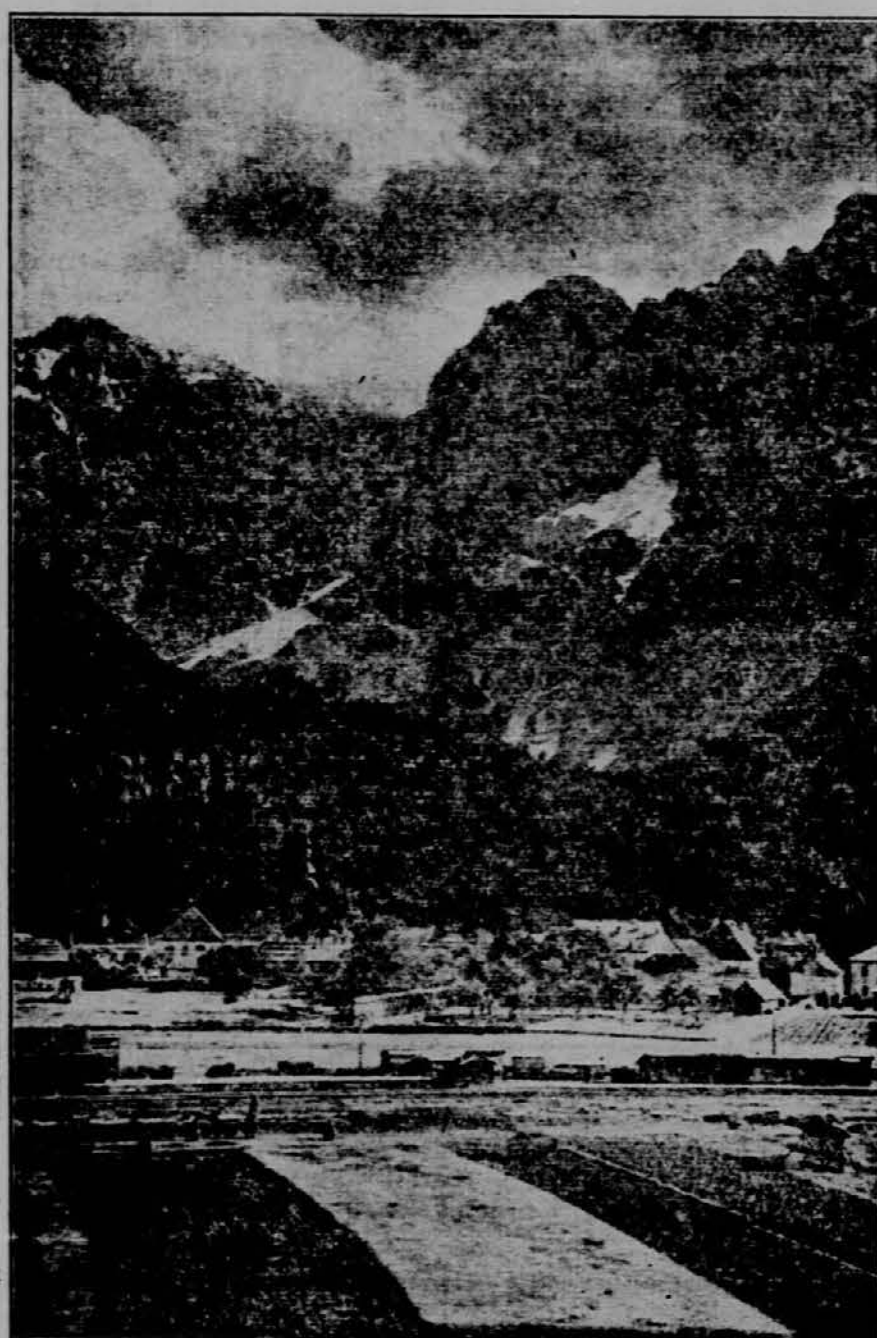
Po mojem mnenju, — je dejal, — zaenkrat še ni treba uveljaviti nobenih postav proti štrajkom. In poleg tega tudi resno dvomim, da bi bile take postavice uspešne. V sedanjih kritičnih časih je pa treba najti način za zmanjšanje štrajkov. Poudarjam, da so sedaj ti časi izredno resni, in da štrajki ne smejo igrati v našem narodnem življenju tako odločilne vloge kot so j o igrali doslej. Pomisliti moramo, koliko delovnih ur je vsled štrajkov izgubljenih. Teh ur ne bo mogoče nikdar nadomestiti. Ako se slučajno pojavi nespornost med delavci in delodajalci, delavcem ni treba že v istem hipu odločiti o rodu. Njihovi lin družbini zastopniki naj sedaj k mizi in naj se pogovore ter pobotajo. Tovarna naj pa medtem obratuje.

Glavni povod sedanjih štrajkov je želja po razširjenju organizacije.

Štrajki v Lackavanna, pri International v Bethlehenu, Johnstownu in pri Fordu so izbruhnili v prvi vrsti zato, ker je hotela dobiti delavska organizacija nad vsemi delavci neomejeno oblast.

Pri Allis Chalmers, so delavci prvotno zahtevali closed shop. Štrajk se je razvil ter naposled zadobil brezprimern obseg. Posredovalne oblasti so začele preiskovati ter naposled nepobitno dognale, da prvotne volitve za štrajk niso bile v soglasju s postavo ter da je štrajk izbruhnul proti volji večine delavcev. Če je bilo glasovanje postavno ali ne, še ni tako velikega pomena. Izredno velikega pome-

SOVRAZNIK DOSPEL NA GORENJSKO

Radijsko poročilo iz Rima naznanja, da so Italjani dospeli v Kranjsko goro.

na je pa, da je bilo v štrajku bilo je, žal, že prepozno, izgubljenih štiri milijone delovnih ur. Kako bo mogoče nadomestiti ta dragoceni čas? Po mojem trdnem prepričanju tega ne bo mogoče nadomestiti.

Knudsen je nato poročal o razmerah, ki jih je opazoval v Franciji leta 1936 in 1938. Takrat so bili štrajki francoskih delavcev na dnevnem redu. V tistih dveh letih je produkcija tako zaostala, da se lahko reče: Če bi francoski delavci ostali na svojih mestih in producirali do skrajnih možnosti, bi Francija ne bila poražena. Leta 1939 so skušali francoski delavci nadomestiti zamujeno. Ves svet se je čutil predku narodnega obrambnega prizadevanjem, toda ga programa.

Delavske plače se morajo višati v razmerju s podražanjem življenjskih stroškov. Ob koncu svojega govora je Wm. Knudsen podal precej optimistično sliko o splošnem napredku narodnega obrambnega prizadevanja.

Jugoslovanski parniki za Anglijo

V New Yorku so v teku pogajanja med jugoslovanskimi mornariškimi krogi in angleškim mornariškim ministrstvom. Po raznih pristaniščih sveta se nahaja okoli 40 jugoslovanskih parnikov, od teh jih je 18 ali 20 v ameriških pristaniščih. V New Yorku se nahaja samo en jugoslovanski parnik z jugoslovansko zastavo. To je tanker Petar. Drugi jugoslovanski parnik Lovćen se tudi nahaja v newyorškem pristanišču, toda je pod panamsko zastavo.

Wheeler svari pred vojno

Pravi, da bodo Združene države poslale v južnoameriško vodovje konvoje samo za poskušnjo.

V Clevelandu je govoril pred "America First" odborom znani demokratični senator Burton K. Wheeler, ki odločno nasprotuje vsakemu poskusu ameriškega vmešavanja v evropsko vojno.

Najprej je začel razpravljati o konvojih, to bojnih ali oboroženih trgovskih ladjah, ki spremljajo transporte in jih varujejo pred sovražnikom.

Take konvoje, — je dejal, — bodo Združene države poslale v južnoameriško vodovje. Če ameriški narod ne bo proti temu dovolj glasno protestiral, bo dobila vlada pogum ter bo pridelila konvoje transportnim parnikom, namenjenim v Evropo. To pa pomeni napade in s treljanja, in v tem slučaju ne bo več daleč čas, ko se bo Amerika znašla sredi vojne vihere.

Omenjačoe Willkieja, je dejal Wheeler:

Tekom volilne kampanje so Willkieju očitali, da je slepo orodje Wall Streeta. Zlaj pa pravi Willkie, da so bili vsi

njegovi mirovni govori tekom volilne kampanje prazne marnje. Rooseveltova administracija je silno navdušena za bivšega republikanskega predsedniškega kandidata. Roosevelt ga javno smatra za velikega patriota.

Foosevelt je rekel, — je izjavil Wheeler, — da pridržujejo mir le nacijski agenti in tisti tepci, ki nehoti in nevede trobijo v njihov rog. Po mojem mnenju ne bo predsednik Roosevelt imenoval tepeca kardinala O'Connella, voditelja katoliške cerkve v Združenih državah. [Zvezni senatorji in kongresniki, ki so glasovali proti "lend-lease" predlog, predsednik čikaške univerze Hutchins, general Wood, Joseph Kennedy, polkovnik Lindbergh, John T. Flynn, Ir-

in S. Cobb, major Al Williams, Eddie Rickenbacker ter mnogi drugi ameriški delavci in farmerji pa menda tudi nso tepci, propagandisti ali nacijski agentje.

Batista se je uveljavil

Po burnih dogodkih meseca februarja, ko je bilo večje šte- vilo kubanskih mornariških in armadnih častnikov izgnanih v Združene države, ni 40 letni bivši seržant in sedanji diktator Kube, Fulgencio Batista, sklenil rok v brzdeleju, pač je pa začel z velike temeljitostjo uvajati obsežne gospodarske in socialne reforme.

Zaenkrat se lahko reče, da vlada na vsej Kubi uzoren mir, kar je seveda v prvi vrsti zasluga predsednika Batiste.

Prejšnjo vojaško sanitetno službo je podredil civilni upravi. Njena naloga je izboljšati ogromna močvirja ter prepre-

čiti širjenje mrzlice.

V vseh šestih kubanskih provincah je dal sezidati najmoderneje bolnišnice za jetične.

Vsled vojne je izvoz kubanskega sladkorja zelo ponehal, kar je izredno hud udarec za deželo.

Batista je stopil v zvezo z lastniki premogovnikov in industrijaleci ter namerava v velikih množinah izvažati v Združene države baker in mangan.

Vlada pomaga tudi vsem drugim industrijam, vsled česar je opaziti vsepovsod naravnost presenetljiva izboljšanja.

POŠAST NA POHODU

Ko je tevtonska brutalna sila podjarmila zaporedoma skoro vse evropske narode, se je sedaj vrgla na Jugoslavijo in Grško—in že je dosegla ve like uspehe.

1998

Kanadski Vestnik

Poročila iz raznih naselbin, kjer bivajo in delajo Slovenci

Slovenci v Kanadi

DRUŠTVENO DELO V SEVERNEM ONTARIO.

Ker pregovor pravi, da je vsaka stvar po vrsti, kot so hiše v Trstu, bom se jaz poročal naše gibanje po tem slogu. Prvi na tem bo naša naselbina v Val d'Or v Quebecu. Tam so naši stari veterani osnovali odsek V. P. Z. "Bled" česar glavni sedež je v Kirkland Lake Ont. (Pa naši nadebudni rojaki niso ostali samo pri tem, osnovali so si tudi dramski odsek, stopili skupaj, malo se podvomili, nato pa enoglasno rekli: "Ja!" In glejte, danes so že tako napredovali, da vam morem dragi rojaki štirom zemlje sporočiti razveseljivo novico, da bodo oni vprizorili svojo predstavo pod imenom "Lumpaci vagabundi." Stvar je precej velika. Da li ji bodo kos, to bomo videli; upanje je, samo korajže je treba. Torej Velikonočna nedelja bo še poseben praznik za rojake v Val d'Or in okolici.

Frane, Tone, Blaž, Andrej — Janez, Jože z Mirko, Peter, vsi skupaj, juhej!

V Kirkland Lake pa bo pevsko in dramsko društvo "Triglav" priredilo igro pod imenom "Kralj na Betanovi," katero je epikal naš pisatelj Ivan Cankar. Ta igra je v resnici vredna, da nosi dotični naslov in ime pisatelja samega vredna, je pa tudi da si jo ogledamo. Ta prilika se nam bo pa mudila na Belo nedeljo, to je 20. aprila v šolki hali. Začetek bo ob 8. uri zvečer. A za Velikonočno nedeljo nastopi mešan zbor s cerkvenim petjem v irski cerkvi ob pol 10. uri pri maši, kot običajno.

Zdaj pa pustimo tu naš Kirkland Lake, in pogledimo v sosednji Timmins. Kaj pa tam počno?

O, tudi tam so se že predramili, pa ne, da bi se samo zapasno ozirali in obirali, kot kokaši pred dežjem, ampak so si rekave zavili in prijeli energično za plug, s katerim si bodo preorali zastarelo strnišče. Osnovali so si odsek V. P. Z. "Bled", kateri dokaj lepo napreduje, za navisek pa tudi Mladinski oddelek istega. Kateri šteje do danes že 34 članov. Pa še nekaj: tudi slovensko šolo imajo že za ondotno mlado mladino in ravno tisti šolarji so se pokorajžili in se že nekaj sliši, da bodo napravili koncert v čast Materinskega dneva. To bo v mesecu maju.

To so same razveseljive novice, pa tudi je že čas. Spomlad je na vratih, treba je, da se prebudimo z naravo skupaj, ako ni drugače, saj se bo že skoraj glasilo veselo Aleluja, katero želi vsem znancem in čitateljem tega lista,

Matija Otoničar,
Kirkland Lake, Ont.

25 novih tovornih parnikov

Mornariška komisija naznanja, da je naročila pri Delta Shipbuilding Co., v New Orleansu 25 tovornih parnikov. Prvi bo moral biti zgrajen že po preteku 389 dni.

Angleški poslanik poklican iz Budimpešte

Angleška vlada je včeraj naznanila, da je iz Budimpešte odpoklicala svojega poslanika Owena St. Clair O'Malleya, ker je Madžarska dovolila nemški armadi, da vodi svoje operacije proti Jugoslaviji.

Poljski ministrski predsednik v Kanadi

V Kanadi je že več dni general Vladislav Sikorski, poljski ministrski predsednik in vrhovni poveljnik poljske armade v izgnanstvu. Ogledal si bo nekatere poljske naselbine in pa taborišče poljskih vojakov, katerih je tudi v Kanadi precej število.

Poljski ministrski predsednik v Kanadi

V Kanadi je že več dni general Vladislav Sikorski, poljski ministrski predsednik in vrhovni poveljnik poljske armade v izgnanstvu. Ogledal si bo nekatere poljske naselbine in pa taborišče poljskih vojakov, katerih je tudi v Kanadi precej število.

Poljski ministrski predsednik v Kanadi

V Kanadi je že več dni general Vladislav Sikorski, poljski ministrski predsednik in vrhovni poveljnik poljske armade v izgnanstvu. Ogledal si bo nekatere poljske naselbine in pa taborišče poljskih vojakov, katerih je tudi v Kanadi precej število.

Poljski ministrski predsednik v Kanadi

V Kanadi je že več dni general Vladislav Sikorski, poljski ministrski predsednik in vrhovni poveljnik poljske armade v izgnanstvu. Ogledal si bo nekatere poljske naselbine in pa taborišče poljskih vojakov, katerih je tudi v Kanadi precej število.

Poljski ministrski predsednik v Kanadi

V Kanadi je že več dni general Vladislav Sikorski, poljski ministrski predsednik in vrhovni poveljnik poljske armade v izgnanstvu. Ogledal si bo nekatere poljske naselbine in pa taborišče poljskih vojakov, katerih je tudi v Kanadi precej število.

Poljski ministrski predsednik v Kanadi

V Kanadi je že več dni general Vladislav Sikorski, poljski ministrski predsednik in vrhovni poveljnik poljske armade v izgnanstvu. Ogledal si bo nekatere poljske naselbine in pa taborišče poljskih vojakov, katerih je tudi v Kanadi precej število.

Velikonočna Povest

LOKAR FRANCE: ŽEGNANI KOLAČI

Pavlina je stala v kamri pred oknom in si lase nabirala v dlani, da bi jih splela v kito. Bila je zatopljena v misli, ki so se ji zdele lepe in čudovite kot evrotoča ponlad zunaj v sadovnjaku. Sonce je tako topilo sijalo, kot bi ga Bog nalašč za ta dan blagoslovil. Čebljanje ptic je ji bilo božalo uho. V ljubzenski prešernosti so si nagajali po vejah na drevju, njih pesni o večni zvestobi so se dvigale in utripale v čistem sončnem dnevu kot skriti nemir v Pavlini duši. Prišlo je to pomladno razkošje, ki ga Pavlina doslej še nikdar ni tako z vsem sreem pričakovala. Pomlad in velikonočni prazniki z njo! Koliko noči je prečela ob mislih na vse to. Velika sobota!

Miza v hiši je bila težko obložena. Nov jerbas, pleče, gnjat, pogača, kolač, hrenove korenine, pirhi ...

Orehar je bil dobre volje kot že dolgo ne. Menda ga je srknil kak požirek. Ves teden je bil on gospodar, danes je gospodinja dobila besedo. Ona bolj ve, kako je treba.

"Vse bi bilo dobro, da bi le Pavlina zmogla z bolno nogo. Če zvrne ..."

Oreharica je skomignila z rameni.

Orehar je stal, kot da za hip preudarja. Dozdaj še pomislil ni, da Pavlina prav za prav ne more, ker ima bolno nogo. Lahko se ji kaj primeri in potlej bo spet treba dohtarja.

"Pa bi Rozalka nesla. Zdrava in močna je dovolj," je pomirjeno dejal.

"Misliš?" je Oreharica okrenila glavo od skrinje, v kateri je iskala prti, ki so bili v rabi samo enkrat v letu. "Ne vem," je spet posegla nazaj na dno in molče izvlekla prt z velikimi čipkami.

Pustila je skrinjo odveznjeno in zavila proti kamri. Odpela je vrata in z očmi objela Pavlino, ki si je spleta lase.

"Naj bi Rozalka nesla, če ne moreš ..."

Prej tako žareči obraz ji je vrljup pobledel. Besede so Pavlino zašklebele, kot bi jo kdo s šibo udaril čez obraz. Roke so se ji povesele in se do besede ni mogla. Le kaj jim pade v glavo! Žegen naj bi nesla Rozalka?

"Kdo je dejal, da ne moreš?"

S tako začudenim in presečenim obrazom je zastavila to vprašanje, da ni mati nič več spraševala.

"Le tako sem vprašala," je samo še pristavila in se umaknila v hišo.

Pavlina se ni mogla takoj znebiti tesnega občutka, ki jo je prevzel ob materinih besedah. Prej smehljajoče jantice v licih so izginile, njeno nedolžno hrepenenje je bilo skaljeno. Res, priznati si je morala, da se čuti bolečino v nogi. Toda zmogla bo, ker mora. Čutila je dovolj moči v sebi. Zdaj še posebej. Le dobre pol ure še in že bo stopila na pot v žegnanih oblačilih. Prvič Tako bo že pravo dekle.

Druga leta je Tončka imela to čast. Štiri leta zapovrstjo. Lani, tri tedne po beli nedelji na se je poročila. Zdaj je Pavlina kar z gotovostjo računala, da prihodnje ponese žegen ona.

Kotaj si je osvojila to misel, se ji je pripetila nesreča. Takrat je šlo že na zimo, ko so dva napravljali v hosti. Oče in Janez sta podirala drevesa, jih prežagavala in klestila. Pri zadnji bukvi, ki se je pri podiranju obesila v rogovilo druge bukke, je sama prišla sekati.

Pavlina je videla, kako jo objemajo skrbne matere oči. Stala je z resnim obrazom kot otrok pri birmi. Zdaj pa zdaj se je pogledala po životu, po novih solnih, občutek sreče ji je prežaljal vse ude. Le nekaj minut se in že bo stopala po mehki stezi proti Strnadovi naselji sušilnici, kjer bo krenila na pot mimo Rekarjeve domačije in Smolarjeve in Dragarjeve proti kapelici tam na križju. Res, priznati si je morala, da se čuti bolečino v nogi. Toda zmogla bo, ker mora. Čutila je dovolj moči v sebi. Zdaj še posebej. Le dobre pol ure še in že bo stopila na pot v žegnanih oblačilih. Prvič Tako bo že pravo dekle.

Druga leta je Tončka imela to čast. Štiri leta zapovrstjo. Lani, tri tedne po beli nedelji na se je poročila. Zdaj je Pavlina kar z gotovostjo računala, da prihodnje ponese žegen ona.

Kotaj si je osvojila to misel, se ji je pripetila nesreča. Takrat je šlo že na zimo, ko so dva napravljali v hosti. Oče in Janez sta podirala drevesa, jih prežagavala in klestila. Pri zadnji bukvi, ki se je pri podiranju obesila v rogovilo druge bukke, je sama prišla sekati.

Pavlina je videla, kako jo objemajo skrbne matere oči. Stala je z resnim obrazom kot otrok pri birmi. Zdaj pa zdaj se je pogledala po životu, po novih solnih, občutek sreče ji je prežaljal vse ude. Le nekaj minut se in že bo stopala po mehki stezi proti Strnadovi naselji sušilnici, kjer bo krenila na pot mimo Rekarjeve domačije in Smolarjeve in Dragarjeve proti kapelici tam na križju. Res, priznati si je morala, da se čuti bolečino v nogi. Toda zmogla bo, ker mora. Čutila je dovolj moči v sebi. Zdaj še posebej. Le dobre pol ure še in že bo stopila na pot v žegnanih oblačilih. Prvič Tako bo že pravo dekle.

Druga leta je Tončka imela to čast. Štiri leta zapovrstjo. Lani, tri tedne po beli nedelji na se je poročila. Zdaj je Pavlina kar z gotovostjo računala, da prihodnje ponese žegen ona.

Kotaj si je osvojila to misel, se ji je pripetila nesreča. Takrat je šlo že na zimo, ko so dva napravljali v hosti. Oče in Janez sta podirala drevesa, jih prežagavala in klestila. Pri zadnji bukvi, ki se je pri podiranju obesila v rogovilo druge bukke, je sama prišla sekati.

Pavlina je videla, kako jo objemajo skrbne matere oči. Stala je z resnim obrazom kot otrok pri birmi. Zdaj pa zdaj se je pogledala po životu, po novih solnih, občutek sreče ji je prežaljal vse ude. Le nekaj minut se in že bo stopala po mehki stezi proti Strnadovi naselji sušilnici, kjer bo krenila na pot mimo Rekarjeve domačije in Smolarjeve in Dragarjeve proti kapelici tam na križju. Res, priznati si je morala, da se čuti bolečino v nogi. Toda zmogla bo, ker mora. Čutila je dovolj moči v sebi. Zdaj še posebej. Le dobre pol ure še in že bo stopila na pot v žegnanih oblačilih. Prvič Tako bo že pravo dekle.

Druga leta je Tončka imela to čast. Štiri leta zapovrstjo. Lani, tri tedne po beli nedelji na se je poročila. Zdaj je Pavlina kar z gotovostjo računala, da prihodnje ponese žegen ona.

Ugovori proti regulaciji St. Lawrence reke

Ameriška vlada je prepričana, da bo mogoče opozicijo poraziti in da bo njen predlog sprejet s potrebno večino glasov. — Kongresnik Fish govori o "povratni politični prevari."

Ameriška administracija ki se prav dobro zaveda važnosti narodne obrambe, je predložila kongresu v odobritev predseidnikova načrt regulacije St. Lawrence reke.

Regulacija bi imela dvojno vrho. Velikim parnikom bi omogočila z Atlantika dohod v velika jezera, elektrarne, postavljene na obeh bregovih reke, bi pa oskrbovale prostrana ozemlja na kanadski in ameriški strani s ceneno električno silo. Proti načrtu se že pojavlja dobro organizirana opozicija, toda administracija upa, da bodo nasprotniki poraženi in da bo načrt odobren z večino glasov. Zagovorniki načrta pravijo:

"Če bi Nemčija v sedanjih vojni zmagala, bi se začel Hitler ozirati proti Ameriki. S pomočjo regulirane St. Lawrence reke bi imeli v osrčju Amerike ogromen vojaški in go-

spodarski arzenal, ki bi se ga lahko s pridom posluževali in bi ga bilo kaj lahko braniti.

V splošnem temelje dokazi administracije na dolgoročnih obrambnih možnostih, tako z oziroma na narod kot tudi s ozirom na ameriško celino, do čim so nasprotniki imenja, da je treba za obrambo takojšnje akcije, ne pa dolgotrajnih priprav.

V ameriškem kongresu se je že osnovala skupina, čije namen je preprečiti odobrenje načrta. Skupini načeljuje demokratski kongresnik Beiter. Imeli so že več sej in se dogovorili, kako bi se dalo organizirati proti projektu močno opozicijo.

V poslanski zbornici je najbolj glasen republikanski kongresnik Fish iz New Yorka, ki je označil projekt za regulaci-

jo kot "potratno politično prevaro," katero skuša izvesti predsednik Roosevelt pod krinko "narodne obrambe."

V svojem govoru pred poslansko zbornico je priporočil Fish zgradbo kanala preko Niagara, ki bi znatno razbremenila Panamski kanal. Po njegovem mnenju bi regulacija St. Lawrence reke uničila nešteto pristanišč v vzhodnih državah. Najbolj bi bil seveda prizadet New York.

Trgovinski tajnik Jones je sporočil kongresu, da je newyorško pristanišče zelo obremenjeno. Ker so redne parobrodne zveze vsled vojne prekinjene, pošiljajo dosti blaga naravnost v New York. Velik del skladišč v newyorškem pristanišču je porabljenih za baker iz republike Čile, za konzervirano meso iz Argentine in za asbest iz Kanade.

Préd vojno so se vršile dražbe tobaka iz holandske Vzhodne Indije v Rotterdamu, dočim bodo letos in začasa sedanje vojne v New Yorku.

Nedvomno so se namenili proti Londonu. Zasedujejo jih uradniki Scotland Yarda.

V Alberti štrajka 800 premogarjev

Iz Colontana v Alberti poročajo, da je zaštrajkalo osemsto premogarjev, ker so se izjalo-vili med njimi in delodajalci pogajanja glede nove pogodbe.

Zastavkali so pri McGillivny in pri International Coal Mines ki sta dve največji premogovni podjetji v Alberti.

Premogjarji, ki so člani locala št. 18 United Mine Workers of America, zahtevajo "closed shop."

Uspešno delovanje med Ameriko in Kanado

V neko vzhodno kanadsko pristanišče je došel sir Artur Salter, parlamentarni tajnik angleškega mornariškega ministristva. Namenjen je v Washington, kjer bo po naročilu angleškega ministrskega predsednika Churchilla razpravljal o paroplovstvi in ladjegradništvu. S seboj ima baje načrte za pospešenje sodelovanja med Združenimi državami in Anglijo.

Poljski ministrski predsednik v Kanadi

V Kanadi je že več dni general Vladislav Sikorski, poljski ministrski predsednik in vrhovni poveljnik poljske armade v izgnanstvu. Ogledal si bo nekatere poljske naselbine in pa taborišče poljskih vojakov, katerih je tudi v Kanadi precej število.

Poljski ministrski predsednik v Kanadi

V Kanadi je že več dni general Vladislav Sikorski, poljski ministrski predsednik in vrhovni poveljnik poljske armade v izgnanstvu. Ogledal si bo nekatere poljske naselbine in pa taborišče poljskih vojakov, katerih je tudi v Kanadi precej število.

Poljski ministrski predsednik v Kanadi

V Kanadi je že več dni general Vladislav Sikorski, poljski ministrski predsednik in vrhovni poveljnik poljske armade v izgnanstvu. Ogledal si bo nekatere poljske naselbine in pa taborišče poljskih vojakov, katerih je tudi v Kanadi precej število.

VOJNA SREČA SE OBRAČA

Po zatrdilu novega angleškega visokega komisarja, se je začela vojna sreča obračati na stran Anglije.

V Ottawa je došel Malcolm MacDonald, ki je bil nedavno imenovan kot naslednik Geralda Cambella za angleškega visokega komisarja za Kanado.

Njegova svetovalec bosta sir Patrick Buff, ki je bil privatni tajnik McDonalddovega očeta, Ramsey McDonalda, angleškega ministrskega predsednika in W. H. Coates, ravnatelj Imperial Chemical Industries.

Coatesova naloga bo proučevati vpliv ameriške lend-lease postave za Kanado.

McDonald, ki je bil svoječasno v angleškem kabinetu minister za javno zdravje, je izjavil, da je po dveh hudih zimah zdravstveno stanje angleškega naroda znatno boljše kot se je splošno pričakovalo.

Glede vojnega položaja je rekel McDonald, da se je naposled vendarle začela obračati vojna sreča na stran Anglije. K temu je največ pripomogla angleška zračna sila, ki "vsi-ljuje sovražniku svojo voljo." Angleški letalci preprečajo Nemcem, da ne morejo stopiti v ofenzivo in izvesti svojih načrtov.

Parobrodstvo je za Anglijo velike važnosti, in navzile vsem prizadevanjem Nemecev so Angleži še vedno gospodarji Atlantika in drugih morja.

Zanimiva je njegova izjava, da se samo štirje odstotki londonskega civilnega prebivalstva poslužuje javnih zaklonišč, dočim si drugi poiščejo zavetja v privatnih zakloniščih ali pa v slučajni zračnega napada sploh ne zapuste svojih stanovanj.

Nihče ne dvomi, da so bili Nemci v začetku vojne izredno močni, zdaj je pa začela njihova bojna sila popuščati. Anglija postaja od dne do dne krepkejša, za kar se mora seveda v prvi vrsti zahvaliti ameriški pomoči.

McDonald je odkrito priznal, da bi sami Angleži brez ameriške pomoči in dominijev, posebnost Kanade, ne bi mogli biti sovražniku kos. Pomoč, ki smo jo deležni, je pa tako izdatna in tako nesebična, da od dne do dne narašča naše zaupanje v končno zmago.

McDonald se je iskreno zahvalil vsem kanadskim javnim funkcionarjem za sodelovanje, ki bo, po njegovem zatrdilu, bogato nagrajeno s pravičnim mironom.

Zaščita severnih jelenov

Namen vlade je preskrbeti Eskime s severnimi jeleni. Od severnih jelenov je odvisno življenje Eskimov. Ta prekoristna žival jim namreč daje v življenju mleko, potem pa kožo in meso.

Največji sovražniki severnih jelenov so pa volkovi. Lovec jih pobijajo, navzile temu pa postaja volja nevarnost čedalje večja.

Everett Hogan, pomožni forenzen vladne jelenje rezervacije v bližini Akiavika v severozapadnih teritorijah, pravi, da volkovi nenehoma sledijo vladnim jelenim čredam iz Alaske.

Na straži so nenehoma štirje kanadski lovec ter njihovi eskimski in laponski pomagači.

Prve jelene je dobila Kanada iz Alaske leta 1929. Leta 1936 je štela njihova čreda že 2960 glav.

Izza leta 1929 so severni jeleni nenehoma pod nadzorstvom izvežbanih čuvajev. V lepem vremenu jim ne preti nobena nevarnost, ko pa začne briti burja in pade toplomer na 50 stopinj pod ničlo, se začno volkovi pripravljati na svoj roparski pohod.

Takrat se oborože stražniki s strojnimi puškami in po navadi uspešno odženejo krvičeljne nanadalec.

V Kanadi so zdaj tri velike črede severnih jelenov. Prva je ob vzhodnem prelivu Mackenzie River, druga ob Anderson in tretja ob Horton River.

Šest kanadskih vojakov je pobegnilo

Iz Londona poročajo, da je iz vojaških barak v Home Counties pobegnilo šest vojakov nekoga quebeškega polka. Odpeljali so se z vojaškim avtomobilom ter vzeli s seboj strojno puško in precej municije.

Ako se nimate Blaznikov Pratiče za leto 1941, jo lahko dobite pri zastopniku "Glasa Naroda" v Vaši naselbini, ali pa naravnost od Knjižarne Slovenije Publishing Co., 216-W, 12th Street, New York. — Štano 25 centov.

Mož Simone

—: ROMAN —:

Francoski spisal: CHAMPOLO — Preložil: LEVSTIK.

155

To še ni bilo dovolj. Ceremonija se je nadaljevala s tisti brezkompromisno pooblastitvijo, ki si jih na Angleškem katoliška poroka izposoja od narodnih običajev. Ko je sprejela Riharda za zakonitega moža, je morala še obljubiti, "da ga jemlje in ga hoče obraniti v radosti in bolečinah," da mu hoče ostati zvesta, pokorna in ljubeča žena; toliko krivih priseg in laži je kopicila tisti hip v naglici drugo na drugo, ne da bi se ji glasila vest.

Naposled so jo pustili. Priče so odstopile, svečenik pa je stopil k oltarju in pričel mašo. Po maši je vsak zapustil svoj prostor in šel podpisat civilni zapisnik, nato pa so vsatje zapustili kapelico, kakor so bili prišli, samo da je zdaj Rihard vodil Simono. Odsilidob jo bo vodil vedno, kamorkoli bo hotel.

Za trenotek se ji je zdelo, da ne more naprej. Tla so se ji majala pod nogami. Rihard se je sklonil k nji in vprašal jo kaj ji je:

"Nič! Prav nič!"

Očivila jo je hitra pijanost. Pred temj tuji in pred njim anjim se je hotela pokazati srečno. Nasmehnila se je Mrs. Griffith in Miss Hannah, ki sta po stari šegi vsipali s stopnic prgišča riža in pšenice na poročence.

Ko so vni sedeli okrog mize, kjer je bila razpostavljena bogata čerja, je osrčala gospode z graciozno svojega vedenja in s spretnostjo, s katero je razrezala ženitovanjsko pogušo, cel spomenik iz sladkorja s čudnimi okraski.

Edni Tomaž Erington je ostal hladen. Njegova ravno baršnja dobrohotnost je bila mahom izgubljena in tudi ona sama je bila sedaj nekoliko jezna nani.

Včerja se je včela točno. Zdelo se je, da se vsem mudi končati razen tistih treh gospodov, ki jih je zanimal samo ta del ženitovanjskega obreda. Pastili so jih s Tomažem Eringtonom vred pri njihovih polnih kozarcih, lady Eleanor pa je pomignila gospodu d'Avron in odvedla zaročenca s seboj.

"Pozno je, otreka moja," je dejala. "Peljala vaju bova v vajuje stanovanje."

Ko je bil rešen svojih treh gentlemanov, katerih lesena okornost in nerazumljiv jzik sta ga morila, je zadržal gospod d'Avron vso svojo vročevino. Govoril je o svoji odsotni ženi, o svojem nemiru, o svojem zaupanju, brisal si solze in lusil smeh; nato je z otroško veselostjo preskočil k dragi misli: "Zdaj si boš lanko ogledala svoj dom," je dejal Simoni.

"Lepši je, nego si predstavljaš."

Videli so Simono v neznanji in del gradu. Zmagoslavno jo je peljal oče po stanovanju, kazoč ji njen salon, Rihardovo sobo in naposled njeno.

Poljansko je zagledala okrog sebe svetle barve, svilenino, pozlačeno pohištvo, cvetlice in prižgane svečke. Nato jo je lady Eleanor opazila, ače pa jo je pititnil na svoje srce, rekoč: "Bog te blagoslovi, dete moje, kakor te blagoslovim jaz."

Hotela ga je zadržati; zeklicala je:

"Oče, Ne pustite me same!"

Toda odšel je bil. Ostala je sama z Rihardom, svojim možem.

S prestrašnim pogledom se je ozila po sobi, ljubki sobici, obloženi s pompadournim satinom, zatekla se čisto v ozadje sobe in se zgrudila na majhen naslonjač, ki je stal v kotu. Za trenotek je ostala trko, skriva obraz med rokama, nato pa jih je umaknila, začutivša, da se je nekaj dotika; zagledala je Riharda pred seboj na kolenih. Sepetal je:

"Ljubljena ti moja, ti moja oboževana žena!"

Zdelo se je, kakor bi bil tako izrazil vse, kar mu je moglo arce zasjaniti najbolj nežnega in sladkega; in kakor v pijanosti je ponovil:

"Moja žena!"

Ves pomir, te besede Simoni še nikoli ni bil tako očiten in tako grozen, kako sedaj in žar oči, ki so jo požirale, žar stranskih oči tega nevidnega obraza jo je bolel in plašil.

"Presim vas," je dejala s slabotnim glasom, "ne ostajajte tako, vstanite..."

Ubogal jo je in sedel poleg nje. Nenadoma pa ga je neko čustvo silno pretrpelo:

"Ah, Simona!" je vzklilnil, "odpustite mi! Tako srečen bi morali biti, pa toliko trpim!"

Njegov glas je bil tako razburjen da je bilo jedva razločiti njegove besede.

"Mislim sem, da bom mogel pozabiti," je nadaljeval, "pa ve morem. Pomislite na to bridkost, to neizmerno obžalovanje. Zdaj šele čutim, kaj vse sem izgubil in kako nesrečen sem. Da mi prišla nad mene ta nesreča, da sem še sedaj, kar sem bil nekoč..."

Umaknil je; nato je planil k nji in jo strastno potegnil nase, šepetaje:

"Rotim te, odvzemi mi ta strah, ki me duši, pogled, kako oboževam! — Reci, da me boš ljubila, ne samo iz vdčnosti, ne samo iz sočutja, temveč tudi iz ljubezni! Vidiš blazen sem, a te si želim, in zdi se mi, da moram brez tega umreti!"

In jo je ona molčala in se mu hotela izmuzniti, je dejal: "Spoštovani sen, vso tvojo rahločutnost, ubogal sem te, dokler si hotela in vsakokrat bo moje veselje, da ti bom poslušal, toda sedaj ne morem več zahtevati od mene tega morečega moka in zdrževanja. Pomisli, moraš, da sem tvoj mož, tvoj prijatelj, da sem tvoj z vsem svojim: srecem in z vso svojo dušo; ne boš me pač pustila trpeti ko je moja sreča odvisna od ene same besede iz tvojih ust, od enega poljuba tvojih ustnic. Govori mi, srce zlati! Na celem svetu ne vidim in ne slišim ničesar razen tebe."

Objel jo je tesneje in v nepremagljivi strasti je pritisnil svoje ustnice na Simonino obličje.

Ona pa je vzklila in ga s plamtečim obrazom na vso moč pačnila od sebe.

(Nadaljevanje prihodnjaja).

NOVA ANGLEŠKA LADJA ZA VPAD

Slika nam kaže novo vrsto bojnih ladij, s kakršnimi so Angleži nedavno napadli Lopotenske otoke na Norveškem.

Žegnani kolači

(Nadaljevanje s 3. strani.)

bal na ustnicah. "Ampak danes pa danes, od sil se zavber. Človek vas mora biti vesel."

"Saj smo laštne pa mlade, zakaj bi zavber ne bile," je popadel besedo Boštjanov Tomaž, ki je prav tedaj prišantal s cekarjem v roki do njih. Tomaž je bil starec, ki je živel v zaplankani bajti pod gozdom in se ubijal z zaplato zemlje, ki jo je dobil po materi, kateri so pravili, da je bila ciganka. Vsi v va-i so ga radi imeli in znan je bil daleč naokrog. Za veliko noč si je sam spekel kruh in ga prinesel požegnati. Žegnani kruh in dober nasvet nikoli človeku ne škodujeta, je večkrat dopovedoval ljudem. Brez Boga ni sreče doma. Zato pa poslušaj, kar ti bo Tomaž natvezil, pa boš gotovo v nebesa zlezel.

"Glej ga, glej, Tomaža, kako ima razigrano srce," se mu je namuzal župnik. "Gotovo si napekel veliko potie..."

"O, tisto pa, ti to, kot mlinška kolača velikih."

In že je zvlekel hlebec kruha iz cekarja in si ga potaknil pod nos. "Hehehe, to dolgo nisem spekel takega. Le požegnajte ga brž, da mi ne bo škodoval."

Župnik je medtem že oblekel korok in si nataknil stolo. Dekleta so stala vsaka pri svojem žegnju in radovedno zle župniku v obraz.

(Pavina je upirala oči v črno liso na zidu kapelice. V njeni duši ni bilo več razigranosti in veselosti, ki jo je še pravkar čutila. Nekje v daljavi je bilo vse to. Umaknila se ji je pred mislijo, kako bo prinesla žegen domov. Zekla je, da bi vzdržala vsaj, dokler bodo hitele od kapelice. Da bi prišla vsaj do Rekarjeve hiše, tam bo počivala. Morda ji pride kdo naproti. Skrb in strah sta ji prepletali dušo.

"Gospod Jezus — blagoslovi ta kruh, kakor si blagoslovil pet hlebov v pušavi..."

Komaj je ušla nekaj besed, ki jih je molil župnik. Preveč je bila zatopljen v vse. Ko so poklekale druge, je pokleknila še ona. Pekoč jo je zaskledalo, ko se ji je život prevesil na levo nogo. Kar zdrsnila je na tla. Od bolečine se ji je zalesketala solza v očeh.

"... na vekov veke, Amen."

Čutila je kapljice žegnane vode, ki so ji kanile na roko, ko je župnik kropil in blagoslovljal. S silo je zatirala bridkost, ki ji je vstajala v duši. Klečala je s globoko sklonjeno glavo in sklenjenimi rokami. Za hip je zaprla oči in zdelo se ji je, da kleči kot obsojenka pred božjim sodnikom. Saj ni verjela, da bo tako hudo.

Župnik je končal. Gorjanova Julčka je že skočila kvišku, zgrabila žegen in ga zavihetela na glavo. Neznansko hitro ji je šlo od rok. Z naglimi koraki je stopila na pot, prva, s hudoznanim nasmehom na ustih.

"Ta kljukca Gorjanov se bo letos pa res prvi vpregel v zakonski jarem," se je hehetal Tomaž in z levim očesom pomelžnil župniku.

Pavina se je oprla na stol in se dvignila. Morda bo le šlo. Prva slabost je rahlo popustila. Kakor da mora še minuto počivati in zbirati moči, je stala nepremično in gledala druge, ki so imele žegne že na glavah in hite domov.

"Kaj stojiš in gledaš," jo je stresnil za roko Tomaž. "Daj da se tebi pomagam."

Prijel je žegen in ji ga dvignil na glavo. Pavlini se je zdelo, da seda nanjo oblak, ki jo bo zdrobil pod seboj. Mrzlo jo je sprejelo v noge, ki so trepetale pod životom. Z negotovostjo se je pognala naprej, ne vadoč, če ji pri naslednjem trenutku ne zmanjka tal pod nogami. Opetekla se je na pot. Dolga vrsta žegnanin kolačev se je vila pred njo. Kot obupen krik iz daljave ji je belala črta lebdela pred očmi. Ni čutila pogledov iz vasi, ki so jo gledali kot zadnjo v vrsti, vedela je le, da se mora vsak čas zroditi nekaj, če ar se je bala. Napela je vse moči, da bi pregonala silno bolečino, ki jo je žgala in kljuvala v nogi.

Iz rane v nogi so se porajale bolečine kot studence iz gore in napajale ude in ves život z bolečnim občutkom. In bolečine so rasle, se raztezale in požirale poslednje moči, ki jih je še čutila v sebi. Pred očmi se ji je nabiral ognjen obroč, ki je z vsakim hipom prehajal v groznejši vrtilinec. Belina oči je iztopila in obvisela pod gostimi temnimi obrvmi, kot bela steklena kroga s črnim madežem v sredi.

(Pavlini se je zdelo, da je morala biti že mimo prvih hiš. Ni se zmenila zanje, stopala je po peščenih poti, ne da bi zasukała oči v levo ali desno, zdaj se ni mogla ustaviti.

Ko je razločnejše zableščala pred njo svetla lisa, Dragarjeva hiša, jo je nenadno zgrabilo v nogah, zvezalo vse ude, v dušičnih temnih kolobarjih, ki so se z neznanjsko silo sukali pred njo, je izgubila poslednjo svetlobo pred seboj, zmanjkalo ji je tal pod nogami, in se zgrudila.

Le počasi se je osveščala v Dragarjevi hiši, ko so ji močili obraz. Bleda, izmučena je ležala na postelji. Dragarica je stala kraj nje, mali Tinček, tisti Tone, kateremu se je vedno zmikala. — Ko ga je zagledala ji je bilo nerodno in se je oprla na komolec, da bi vstala. Komaj pa je premaknila nogo, jo je zabočelo v kosti, da je zajekala in zdrknila nazaj. Tone ji je moložil roko na čelo in jo po-božal po laseh. "Pavlina..."

Njuna pogleda sta se njela in njej je izginil strah.

Predsednika je žalil

V New Orleansu so aretirali 45letnega brazilskega mornarja Freda Kinkera, ki se je zaničljivo izražal o predsedniku Rooseveltu in Ameriškem narodu. Obsojen je bil na 30 dni ječe in na 25 dolarjev globe.

Sikorski išče pomoči za Poljake

Iz Kanade je dospel v Združene države general Vladislav Sikorski, vrhovni poveljnik poljske armade v izgnanstvu.

Med raznimi ameriški dostojanstveniki, ki so ga pozdravili na postaji v Washingtonu, je bil tudi angleški poslanik lord Halifax.

Četudi cilj njegovega potovanja ni znan, se sliči, da bo skušal dobiti pri ameriški vladi nekaj pomoči za poljsko armado.

Morilca bo zadela zaslužena kazen

Proces proti Thomasu Conroyu, ki je zadavil in v peči sežgal deset letno hčerko svojega prijatelja, Genevieve Connolly, je bil prejšnji teden končan.

Porota, s estoječa iz enajst moških in ene ženske, ga je po enournem posvetovanju proglasila krivim. Ker porotniki niso priporočili sodniku, naj ga milostno sodi, ga sodnik ne more drugače obsoditi kot v smrt na električnem stolu.

Conroy je do zadnjega zatrdjeval svojo nedolžnost. Glede priznanja, ki ga je podal policiji je rekel, da je bilo izsiljeno iz njega.

Ko je otrokova mati slišala, da ga je porota spoznala krivim, je vzklila:

— Svoje Genevieve ne bom dobila nikdar več nazaj, toda morilec se bo sevril na električnem stolu, po smrti ga pa čaka večno pogubljenje.

"Tone..."

Zalajci so se odprla vrata in vstopila je Oreharica in Orehar zatem še Lojze in Jakec, vsi preplašeni. Oreharica je prasknila v jok.

"Saj sem pravila, da nikar..."

Pavlina je molčala, ležala je kot v dremavi z napol priprtimi očmi. Čutila je, kako ji počasi izginja mrak z duše, kako ji vstaja pozabljen podoba, čista in jasna, s pomladnim cvetjem obdana, zdaj je vedela, da se je moralo tako zgoditi. Znova ji je oživila lepa slika današnjega dne in bila je srečna, presrečna...

SLOVENSKO - AMERIKANSKI

Koledar 1941

:: ZA LETO ::

Pestra zbirka kratkih povesti, zanimivih člankov in poljudnih razprav iz zgodovine, zemlje- in narodo-pisja; kratkih zanimivosti iz vseh dob in delov sveta... Informativna knjiga za vsakega rojaka, ki zasleduje svetovne dogodke.

Citajte zanimiv članek:

"O LOVU IN LOVCIH,"

ki ga je spisal Fr. Troha.

Slovenic Publishing Company

216 W. 18th Street New York, N. Y.

Cena 50c

Vaše lahko pošljete v znakah po 2 oz. 3 cente, če prebivate v Združenih državah.

Posebna priloga:

Trije zemljevidi v barvah: EVROPA LETA 1914; EVROPA PRED SEDANJO VOJNO; EVROPA L. 1940

NAROČITE GA SE DANES

Slovensko-Amerikanski Koledar za l. 1941, Velika Blaznikova Pratika za l. 1941, in Priročni Atlas (38 barvanih zemljevidov) — vse skupaj \$1.

PEVSKIM ZBOROM

POSEBNO PRIPOROČAMO NASLEDNJE MUZIKALJE.

Emil Adamič—16 JUGOSLOVANSKIH NARODNIH PESMI za moški zbor 50

SEST NARODNIH PESMI za moški zbor 50

SEST NARODNIH PESMI za mešani zbor 50

Zorko Prelovec—15 SAMOSPEVOV za glas s klavirjem 1.25

SEST PESMI ZA GLAS IN KLAVIR 1

ALBUM SLOVENSKEH NARODNIH PESMI za glas in klavir 1—

Franc Venturini—SEST MEŠANIH IN MOŠKIH ZBOROV 65

Ferdo Juvanec—IZ MLADIH LET, moški zbori 60

Peter Jereb—OSEM ZBOROV (moški in mešani) 50

Moški zbori

OSKAR DEV: Barčica; Oj, tvoj sočel je sov; Kam ml. fantje, drev v vas pojdemo 20

OSKAR DEV: Srečno, ljubeča moja; Ko ptičica na tuje gre; Soči; Moj očka na konjčka dva; Dobiv sem pišence; Slovo; Je vplnila luč 40

EMIL ADAMIČ: Modra devojka (belokranjska) 20

Vso noč pri potoci 20

Jurjeva 25

Hodi Miska domo; Kaj drugega hočem; Zdravica 20

VASILJI MIRK in A. GROBMING: Vetrice; Pe gradili 30

FERDO JUVANEC: Zjutraj 20

Slovanska 30

PETER JEREb: Pella roža; VASILJI MIRK: Podokolica 20

ZORKO PRELOVEC: Ko so fantje proti vasi šli 20

Le enkrat še 20

Slava delu 20

FR. VOLARIČ: Rožmarin; JOS. PAVOČ: Potkan ples 35

Naročilo pošljite na:

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

NOTE ZA KLAVIR ALI HAR.

MONIKO

1. SLOVENIAN DANCE VANDA POLKA	35
2. PO JEZERU KOLO	35
3. BARČICA MLADI KAPETANE	35
4. OHIO VALLEY SYLVIA POLKA	35
5. TAM NA VRTNI GREDI MARIBOR WALTZ	35
6. SPAVAJ MILKA MOJA ORPHAN WALTZ	35
7. DEKLE NA VRTU OJ, MARIČKA, PEGLAJ	35
8. ŽIDANA MARELA (polka) VESELI BRATCI (mazurka)	35

SPAVAJ MILKA MOJA ORPHAN WALTZ	35
DEKLE NA VRTU OJ, MARIČKA, PEGLAJ	35
ŽIDANA MARELA (polka) VESELI BRATCI (mazurka)	35

IZ STARE ZALOGE pa imamo še naslednje pesmi, katerim smo znižali cene:

Ameriška slovenska tira. (Holmar)	50
Orlovski himne (Vodopivec)	50
Slovenski akordi, 22 mešanih in moških zborov (Kari Adamič)	75
Trije mešani zbori (Glasbena Matica)	30

V pepelnici noči, lantata za solo, zbor in orkester. (Sattner)	50
Mladini, pesmi za mladino s klavirjem (E. Adamič)	60
Dve pesmi, (Prelovec) za moški zbor in solo	20
Naši himni, dvoglasno	25
Gorski odmevi, (Lahmar), II. zvezek, moški zbori	30

ZA TAMBURICE: NA GORENJSKEM JE FLETNO, podpuri slovenskih narodnih pesmi za tamburice, zložil Marko Bajuk	75
---	----

Slovenske narodne pesmi za tamburistični zbor (Bajuk)	75
Bom del na planinci, (Bajuk), podpuri	50

ZA CITRE: Poduk za citre. — 4 zvezki — (Kofeljski)	2
--	---

ZA KLAVIR: Sori pridejo. — Koratnica	20
PESMARICA GLASBENE MATICE 103 moški zbori, uredil A. Cerin	1.85
Slovenske narodne pesmi, Janko Zirovnik	

1. zvezek, 123 pesmi za moški ali ženski zbor	1.25
II. zvezek, 77 pesmi za moški in mešani zbor	1.25

100 narodnih pesmi za moški in mešani zbor, Emil Adamič	1.00
FANTJE NA VASI, 18 narodnih za moški zbor, Ciril Pregelj	50